

Dosarul nr. 2ra-209/23
2-18156829-01-2ra-06022023

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. I. Țonov)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. I. Dutca, D. Băbălău, N. Budăi)

ÎNCHEIERE

29 martie 2023

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Maria Ghervas
Mariana Pitic
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursurilor declarate de Societatea cu Răspundere Limitată „Griord-Grup”, reprezentată de avocatul Vitalii Lazăr și de Banca Comercială „Moldova-Agroindbank” S.A.,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Vadim Doni împotriva Băncii Comerciale „Moldova-Agroindbank” S.A., intervenient accesoriu Societatea cu Răspundere Limitată „Griord-Grup” cu privire la repararea prejudiciului material și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 10 noiembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă:

La 16 mai 2018, Vadim Doni, reprezentat de avocatul Corina Stratan, a depus cerere de chemare în judecată împotriva Băncii Comerciale „Moldova-Agroindbank” S.A., solicitând încasarea prejudiciului material în suma de 52025,47 de lei, a dobânzii de întârziere în sumă de 1215 lei și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, reclamantul a invocat că, în data de 03 octombrie 2017 a staționat automobilul de model „BMW”, număr de înmatriculare xxxxx pe str. 31 august 1989, nr. 127, mun. Chișinău, lângă imobilul ce aparține Băncii Comerciale „Moldova-Agroindbank” S.A. După ce a revenit la fața locului, a constatat că, automobilul său a fost deteriorat în mod grav, depistând numeroase articole din piatră. Imediat a solicitat intervenția poliției.

Conform actului nr. 24489 din 06 octombrie 2017, întocmit de către Inspectoratul de Poliție Buiucani al Direcției de Poliție Chișinău, în urma controlului efectuat la plângerea depusă, s-a constatat că, în data de 03 octombrie 2017, parcând automobilul personal pe str. 31 august 1989, nr. 127, lângă o clădire, peste automobil au căzut mai multe articole din piatră care l-au deteriorat.

Actul de examinare a mijlocului de transport auto nr. 2658/10 A din 12 octombrie 2017, întocmit de către „Exauto-Plus” S.R.L. arată că, în urma incidentului, valoarea prejudiciului cauzat autovehiculului de model „BMW 520 D”, număr de înmatriculare xxxxx este de 52025,47 de lei.

În vederea soluționării cauzei pe cale extrajudiciară, la 13 februarie 2018 a înaintat cerere prealabilă către Banca Comercială „Moldova-Agroindbank” S.A. privind repararea prejudiciului material în mărime de 52025,47 de lei, cauzat în urma lucrărilor de construcție și a căderii mai multor articole din piatră de pe imobilul ce aparține cu drept de proprietate Băncii Comerciale „Moldova-Agroindbank” S.A. din str. 31 august 1989, nr.127, mun. Chișinău. Deși, Banca Comercială „Moldova-Agroindbank” S.A. a recepționat somația, nu a reacționat, motiv pentru care s-a adresat în instanța de judecată.

Prin încheierea din 18 octombrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, a fost atrasă în proces SRL „Griord-Grup”, în calitate de intervenient accesoriu.

Prin hotărârea din 28 decembrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, s-a admis cererea de chemare în judecată depusă de Vadim Doni și s-a încasat de la Banca Comercială „Moldova-Agroindbank” S.A. în beneficiul lui Vadim Doni prejudiciul material în suma de 52025,47 de lei, dobânda de întârziere pentru perioada 14 martie 2018-07 mai 2018 în sumă de 1215 lei și suma de 1765 de lei, cu titlu de cheltuieli suportate în legătură cu plata taxei de stat la înaintarea acțiunii.

Prin decizia din 10 noiembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de Banca Comercială „Moldova-Agroindbank” S.A. și s-a menținut, fără modificări, hotărârea din 28 decembrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

În consolidarea soluției, instanța de apel a constatat că, prima instanță a determinat corect raportul juridic dedus judecății, circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii au fost stabilite și elucidate pe deplin, probelor prezentate le-a dat o apreciere completă, obiectivă și sub toate aspectele, iar hotărârea este legală și întemeiată, adoptată cu respectarea drepturilor și intereselor legale a participanților la proces.

Instanța de apel a menționat că, răspunderea pentru prejudiciul cauzat prin căderea sau scurgerea din construcție revine posesorului construcției. Posesor al construcției este proprietarul, alt titular al unui drept real, precum și detentorul precar (chiriașul, locatarul etc.). Răspunderea pentru prejudiciul cauzat prin căderea sau scurgerea din construcție este o răspundere obiectivă, angajându-se indiferent de vinovăția posesorului construcției. Posesorul nu poate înlătura răspunderea dovedind că a luat toate măsurile pentru evitarea căderii sau scurgerii din construcție. Posesorul se poate exonera de răspundere probând existența unor cauze străine care a dus la cauzarea prejudiciului, și anume: forța majoră sau vina persoanei prejudiciate.

Astfel, din materialele cauzei s-a constatat cu certitudine că automobilul reclamantului a fost deteriorat ca rezultat al căderii unor obiecte din construcția ce aparține apelantului, în timp ce antreprenorul, S.R.L. „Griord-Grup” efectua lucrări de construcție pentru posesorul construcției, Banca Comercială „Moldova-Agroindbank” S.A.

Prin urmare, instanța de fond corect a reținut că, din conținutul normei legale inclusă în art.1413 din Codul civil, rezultă că indiferent de vinovăția posesorului construcției răspunderea pentru prejudiciul cauzat prin căderea din construcție revine posesorului construcției. În speță titularul dreptului real este Banca Comercială „Moldova-Agroindbank” SA, care indiferent de vinovăția sa poartă răspundere delictuală.

În acest sens, instanța de apel a apreciat critic afirmațiile apelantului Banca Comercială „Moldova-Agroindbank” S.A. cu privire la faptul că, Banca Comercială „Moldova-Agroindbank” S.A. nu a participat la cercetarea cazului, or, nu a probat existența circumstanțelor străine, forța majoră sau vina persoanei prejudiciate, care ar fi dus la exonerarea de răspundere, iar din prevederile menționate supra, indiferent de lipsa vinovăției proprietarului construcției, acesta urmează să despăgubească reclamantul pentru prejudiciul cauzat prin căderea din construcție.

De asemenea, instanța de apel a reținut că, instanța de fond corect a apreciat drept neîntemeiată afirmația apelantului precum că nu a fost invitat la evaluarea prejudiciului, or, proprietarul vehiculului nu este obligat să invite proprietarul construcției la examinarea bunului său. În continuare, pârâtul/apelant cunoscând că poartă răspundere legală pentru prejudiciul cauzat prin scurgerea de pe construcție nu a cerut evaluarea vehiculului deteriorat, inclusiv după recepționarea somației. Abia în instanța de judecată, Banca Comercială „Moldova-Agroindbank” S.A. a invocat dezacordul cu suma prejudiciului.

Instanța de apel nu a reținut afirmațiile Băncii Comerciale „Moldova-Agroindbank” S.A. cu privire la faptul că raportul de constatare nu poate fi similar cu un raport de expertiză, or, careva probe contrare nu au fost prezentate, iar cel obligat la repararea prejudiciului trebuie să restabilească situația care ar fi existat în cazul în care împrejurarea cauzatoare de prejudiciu nu survenea. De aceea instanța de judecată corect a încasat de la posesorul construcției în beneficiul posesorului vehiculului deteriorat, ca rezultat al căderii obiectelor din construcție, prejudiciul în mărime deplină cerut de reclamant/intimat.

Corectă este și aprecierea instanței de fond pe marginea cerinței privind încasarea dobânzii de întârziere, fiind citate prevederile art. 619 din Codul civil (în vigoare la data constituirii situației juridice, având în vedere perioada pentru care s-a solicitat dobânda), art. 585 din Codul civil (în vigoare la data constituirii situației juridice).

La materialele dosarului intimatul a anexat calculul dobânzii de întârziere pentru perioada 14 martie 2018-07 mai 2018 (f.d.23, Vol.I), dobânda de întârziere este calculată în limitele prevăzute de lege, prin urmare, corect a fost admis acest capăt de cerere. Or, Banca Comercială „Moldova-Agroindbank” S.A., recepționând somația nu a compensat prejudiciul intimatul, fiind în întârziere de plată.

Instanța de apel a remarcat că, dobânda de întârziere reprezintă o modalitate de despăgubire pentru întârzierea executării obligațiilor pecuniare, considerându-se că are loc folosirea mijloacelor financiare străine. Dobânda de întârziere pentru întârzierea executării obligațiilor pecuniare curge de drept, chiar dacă nu a fost stabilită prin contract scris între părți.

În partea ce ține de pretenția privind încasarea cheltuielilor de judecată, instanța de apel, la fel, a considerat justă poziția instanței de fond.

La 20 ianuarie 2023, prin intermediul poștei electronice (Vol.II, f.d.47), S.R.L. „Griord-Grup”, reprezentată de avocatul Vitalii Lazăr, a depus cerere de recurs împotriva deciziei din 10 noiembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a cererii de chemare în judecată.

În motivarea recursului s-a invocat că, instanța nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată și a interpretat în mod eronat legea.

Recurentul a afirmat că, în cererea de chemare în judecată și anexe nu este probat la ce ora a fost parcat automobilul, în ce stare era automobilul până la parcare, pentru ce perioadă, în condițiile în care, perioada aflării automobilului este importantă pentru cauză, având în vedere că este posibilă forța majoră. Șantierul de construcție a fost îngrădit și au fost semne despre interzicerea parcării pe acel teritoriu. Reclamantul cu bună-știință a parcat. Mai mult, nu este probat că anume de la acea clădire au căzut pietre.

Instanța incorect a stabilit că, automobilul a fost deteriorat ca rezultat al căderii unor obiecte din construcția ce aparține pârâtului. Or, nu există nicio dovadă în acest sens. Simplu fapt al aflării automobilului în preajma clădirii nu este suficient de a invoca ca fapt probat, or, nu este nicio poza cu presupusele materiale ce ar fi cauzat acele prejudicii.

Recurentul a opinat că, actul poliției a fost întocmit ulterior incidentului, deși, presupusul incident ar fi avut loc anterior, respectiv nu este clar ce s-a întâmplat cu automobilul în perioada respectivă. Există dubiu rezonabil că, automobilul ar fi putut fi deteriorat în alte circumstanțe.

Astfel instanța de fond și instanța de apel au interpretat incorect normele de drept. Instanța nu a stabilit dacă pe sectorul de drum se permite sau nu parcare, precum nici că, la gard a fost instalat panou informativ în baza căruia era indicat despre executarea lucrărilor de demolare. Astfel, reclamantul urma să informeze despre expertiza, evaluare etc. Toate actele prezentate sunt niște acte unilaterale, respectiv nu pot proba dauna și faptul căderii din clădire a unor materiale. Nu a fost făcută nicio poză cu materialele care se presupune că au căzut din clădire.

La 25 ianuarie 2023, Banca Comercială „Moldova-Agroindbank” S.A. a depus cerere de recurs împotriva deciziei din 10 noiembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, pronunțarea unei noi hotărâri de respingere integrală a cererii de chemare în judecată depusă de Vadim Doni, încasarea cheltuielilor de judecată în sumă de 110,00 de lei, pentru extrasul din registru persoanelor juridice, suportate în instanța de fond, în sumă de 1323,75 de lei, cu titlu de taxă de stat achitată la înaintarea apelului, în sumă de 882,50 de lei, cu titlu de taxă de stat achitată la declararea recursului.

În motivarea recursului s-a invocat că, instanța de apel a aplicat eronat normele materiale conținute în art. 607 alin. (1), art. 610 alin. (1), art. 611 din Codul civil, în redacția vigoare până la 01 martie 2019, ce nu sunt aplicabile cauzei date.

Prejudiciul material născut din cauzare de daune constituie o obligație nouă stabilită de instanța de judecată între presupusul autor al faptei și victima, reglementat de Capitolul XXXIV, obligațiile care nasc din cauzarea de daune, art. 1413, art. 1416 alin. (1) din Codul civil, în redacția vigoare până la 01 martie 2019, aplicate de instanța de apel.

La aplicarea corectă a art. 1413, art. 1416 alin. (1) din Codul civil, în vigoare până la 01 martie 2019, pentru a stabili prejudiciul, instanța de judecată are obligația să verifice condițiile răspunderii delictuale materiale, acestea fiind următoarele: existența unui prejudiciu; existența unui raport de cauzalitate între fapta ilicită și prejudiciu; existența vinovăției celui ce a cauzat prejudiciul; să nu fi existat împrejurări sau cauze ce ar înlătura răspunderea juridică. Însă, la caz, instanța de apel nu a constatat componența tuturor elementelor constitutive ale răspunderii

delictuale. Deși, au fost puse la baza hotărârilor instanțelor inferioare înscrisurile anexate la materialele dosarului, chiar dacă indică la o daună de natură patrimonială, din acestea nu a fost constatată vinovăția Băncii Comerciale „Moldova-Agroindbank” S.A. în raport cu urmările disputate, precum nu a fost constatată existența cauzelor care înlătură răspunderea delictuală juridică. Reclamantul trebuia să-și asume riscurile ce decurg din propria neglijență. În ansamblul condițiilor răspunderii civile delictuale reparatorii, examinarea răspunderii materiale are drept scop, înainte de orice, determinarea cazurilor și condițiilor în care o persoană poate pretinde repararea prejudiciului ce injust i-a fost cauzat. Neglijența reclamantului de a lăsa automobilul într-un loc public în apropierea construcției în desfășurare, este o condiție/ prilej a rezultatului păgubitor.

Recurentul a opinat că, s-a aplicat eronat legea materială privind încasarea dobânzii de întârziere în baza art. 619 din Codul civil, în redacția în vigoare până la 01 martie 2019. Dacă se naște o obligație de reparație a prejudiciului în baza răspunderii delictuale, aceasta apare din momentul în care instanța de judecată constată întrunirea condițiilor răspunderii delictuale și adoptă o hotărâre definitivă executorie. Obligația ar putea consta în a pune la dispoziție un bun, a repara bunul, deci, nu toate obligațiile sunt pecuniare, instanța de judecată stabilește felul despăgubirii în funcție de circumstanțe, art. 1416 alin. (1) din Codul civil, în redacția în vigoare până la 01 martie 2019.

Copia recursurilor declarate, prin scrisorile date cu 07 februarie 2023 (Vol.II, f.d.68-69) au fost expediate în adresa intimaților și au fost recepționate la data de 10 februarie 2023, 13 februarie 2023 și 14 februarie 2023, conform avizelor de recepție (Vol.II, f.d.71-73).

La data de 05 martie 2023, prin intermediul poștei electronice (Vol.II, f.d.76), Vadim Doni, prin referința depusă, și-a exprimat dezacordul cu recursurile declarate.

Alte referințe la cererile de recurs, în temeiul art. 439 alin.(2) Cod de procedură civilă, până la data judecării cauzei în ordine de recurs, nu au parvenit.

În conformitate cu prevederile art. 434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Decizia instanței de apel a fost adoptată la 10 noiembrie 2022, iar cererea de recurs a fost depusă de către S.R.L. „Griord-Grup”, reprezentată de avocatul Vitalii Lazăr, la data de 20 ianuarie 2023, prin intermediul poștei electronice (Vol.II, f.d.47) și la 25 ianuarie 2023, de către Banca Comercială „Moldova-Agroindbank” S.A.

Materialele cauzei atestă expedierea copiei deciziei integrale către participanții la proces la data de 21 noiembrie 2022, inclusiv prin intermediul poștei electronice (Vol.II, f.d.45). Conform înscrisului anexat la cererea de recurs depusă de Banca Comercială „Moldova-Agroindbank” S.A., rezultă că ultima a recepționat copia deciziei integrale a instanței de apel la data de 25 noiembrie 2022 (Vol.II, f.d.64). Astfel, recursul declarat de Banca Comercială „Moldova-Agroindbank” S.A., este în termen.

Examinând temeiurile recursurilor declarate de S.R.L. „Griord-Grup”, reprezentată de avocatul Vitalii Lazăr și de Banca Comercială „Moldova-Agroindbank” S.A., completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

Recursul declarat de S.R.L. „Griord-Grup”, reprezentată de avocatul Vitalii Lazăr, urmează a fi considerat inadmisibil din motivele ce succed.

În conformitate cu art. 430 Cod de procedură civilă, sunt în drept să declare recurs: a) părțile și alți participanți la proces; b) martorul, expertul, specialistul, interpretul și reprezentantul, cu privire la compensarea cheltuielilor de judecată ce li se cuvine.

În speță, Completul notează că S.R.L. „Griord-Grup” are calitatea procesuală de intervenient accesoriu.

Concomitent Completul reliefa că, de către S.R.L. „Griord-Grup” nu a fost declarat apel împotriva hotărârii din 28 decembrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

În contextul prevederilor art. 429 alin. (5) Cod de procedură civilă, nu pot fi atacate cu recurs hotărârile în a căror privință persoanele indicate la art.430 nu au folosit calea apelului prevăzută de lege. Persoana care nu a folosit apelul poate ataca cu recurs decizia instanței de apel prin care i s-a înrăutățit situația, în partea care se referă la înrăutățirea situației. O hotărâre susceptibilă de apel și de recurs poate fi atacată, în cadrul termenului de apel, direct cu recurs dacă părțile consimt expres în fața primei instanțe prin înscris autentic sau prin declarație verbală consemnată expres în procesul-verbal. În acest caz, recursul poate fi exercitat numai pentru încălcarea sau aplicarea eronată a normelor de drept material.

Din sensul dispoziției art. 429 alin.(5) Cod de procedură civilă se distinge că S.R.L. „Griord-Grup” nu era în drept să declare recurs, pornind de la faptul că nu a folosit calea apelului, în condițiile în care legea prevede această cale de atac.

În contextul dat, Completul relevă că, S.R.L. „Griord-Grup”, reprezentată de avocatul Vitalii Lazăr, a declarat recurs, ignorând condițiile legale.

Conform jurisprudenței CtEDO, dreptul de acces la instanță trebuie să fie „concret și efectiv” (Bellet împotriva Franței, pct. 38). Efectivitatea dreptului de acces impune ca un individ „să beneficieze de o posibilitate clară și concretă de a contesta un act ce constituie o ingerință în drepturile sale” [Bellet împotriva Franței, pct. 36; Nunes Dias împotriva Portugaliei (dec.) în privința normelor privind citarea de a compărea în instanță]. Legislația referitoare la formalitățile și termenele care trebuie respectate pentru a formula un recurs vizează asigurarea bunei administrări a justiției și respectarea, în special, a principiului securității juridice (Cañete de Goñi împotriva Spaniei, pct. 36). Astfel, reglementarea în cauză sau aplicarea acesteia nu trebuie să împiedice justițiabilul să se prevaleze de o cale de atac disponibilă [Miragall Escolano și alții împotriva Spaniei, Zvolsky și Zvolska împotriva Republicii Cehe, pct. 51].

În cauza Manuel da Silva Reis și alții versus Portugalia, decizia din 11 ianuarie 2005, 31987/03, CtEDO a relevat că, renunțarea la judecată în fața unei instanțe interne constituie o lipsă a epuizării căilor de recurs interne. Cu referire la art. 6 CEDO, Curtea a reținut că, reclamantii nu au atacat cu apel decizia prin care au fost condamnați la plata acelei sume. [...] Curtea a considerat că reclamantii trebuie să suporte consecințele acțiunii lor de a renunța la proces, iar plângerea fiind în mod vădit nefondată. Totodată, cu referire la prevederile art. 1 din Protocolul nr. 1 la CEDO, a menționat că reclamantii au omis să exercite, din culpa lor, o cale de atac eficace, anume apelul contra deciziei inițiale. În consecință, acest capăt de plângere fiind inadmisibil ca urmare a neepuizării căilor interne de atac.

În consecință, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră inadmisibil recursul declarat de S.R.L. „Griord-Grup”, reprezentată de avocatul Vitalii Lazăr, deoarece a fost înaintat în lipsa acestui drept, în condițiile în care nu a fost exercitată calea apelului împotriva hotărârii primei instanțe.

Or, în conformitate cu art. 433 lit. c) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare.

Recursul declarat de Banca Comercială „Moldova-Agroindbank” S.A., urmează a fi considerat inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stipulează că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În temeiul prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Banca Comercială „Moldova-Agroindbank” S.A., nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul părții recurente cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă faptul că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Banca Comercială „Moldova-Agroindbank” S.A.

În conformitate cu art. 433 lit. a), c) art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibile recursurile declarate de Societatea cu Răspundere Limitată „Griord-Grup”, reprezentată de avocatul Vitalii Lazăr și de Banca Comercială „Moldova-Agroindbank” S.A împotriva deciziei din 10 noiembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Maria Ghervas

Judecătorii

Mariana Pitic

Galina Stratulat